

Свети Димитър Басарбовски

Всички български светии са неотменна част от православната традиция и култура. Сред тях се нарежда и Св. Димитър Басарбовски, който живее през XVII век. Тихият и скромен живот на този българин се среща с почитта и обичта, с която бива заобиколен в румънската столица Букурещ. В православния календар паметта на този Божи угодник се чества на 27 октомври. Почитта към него е разпространена в Българската, Руската и Румънската православни църкви. Сведенията за живота на св. Димитър не са многобройни и се съдържат в Историята на св. Паисий Хилендарски, в житийните данни и съхранени предания. Общото между всички сведения е скромният и „незабележим“ живот на св. Димитър.

Според Паисиевата история светецът няма духовен сан, живее оскъдно и се прехранва от малко лозе и няколко на брой овце. Прекарва така целия си живот и едва след смъртта му местното население разбира, че в близост до тях е живял благочестив човек, чиито мощи се прославят с нетление и чудотворство.

Не е известно кога възниква най-ранното житие на светеца, но по-определено почитането на паметта му се свързва с намирането на нетленните му мощи и чудотворството под тяхно въздействие. Съществуват две жития за светеца. Те дават редица подробности, които разкриват черти от характера на Св. Димитър. От малък той бил взел решението да посвети себе си и живота си на Бога. Неговата съвест и доброта били така силни, че когато по невнимание настъпил едно гнездо с птиченца три години не обул „виновния“ си крак, независимо от сезона. Упоритостта в борбата със страстите и любовта към Христа, подтикнали Св. Димитър да потърси уединение във вече съществуващия скален манастир по течението на река Лом. Там светецът продължил своя подвиг. След като Господ му открил часа на неговата смърт, Св. Димитър излязъл от манастира и предал духа си Богу, след като легнал между два камъка недалеч. В последствие, при едно силно прииждане, река Лом заляла светите мощи и те били открити на местното население много по-късно по особено Божие благоволение.

Св. Димитър се явил на една девойка, страдаща от зъл дух, обещавайки ѝ изцеление, ако мощите му бъдат извадени. Откриването на светите останки се превърнало в тържество за Басарбово и прославило селото сред околните християни. За него узнал и влашкият владетел, който пожелал да пренесе светинята в своите земи. След като всичко било подготвено и мощите тържествено били поети, по Божий промисъл била разкрита волята на светеца. Той отказвал да напусне родните предели. Влашкият владетел се покорил на Божията воля и на посоченото място, наред село Басарбово, издигнал храм, в който мощите се прославили с много чудеса. Споменът за една част от тях са съхранени и се предават и днес. Мощите на Св. Димитър са прочути с много чудеса, сред първите, от които е прекратяването на чумната епидемия, която измъчвала града по време на пренасянето на светите останки.

В България останал манастира, в който се подвизавал светецът до своето успение – втората обител по поречието на река Лом след град Русе. Предполага се, че неговото възникване се корени в златния период за скалното монашество в Поломието – през XIII – XIV век.

Saint Dimitar Basarbovski

All Bulgarian saints are an integral part of the Orthodox tradition and culture. Among them is St. Dimitar Basarbovski, who lived in the 17th century. The quiet and modest life of this Bulgarian is met with the respect and love with which he is surrounded in the Romanian capital of Bucharest. In the Orthodox calendar, the memory of this saint of God is celebrated on October 27. Veneration for him is widespread in the Bulgarian, Russian, and Romanian Orthodox Churches. Information about the life of St. Dimitar is not numerous and is contained in the History of St. Paisius of Hilendar, in the biographical data, and preserved traditions. The commonality between all the information is the modest and inconspicuous life of St. Dimitar.

According to the book written by Paisius of Hilendar, the saint has no spiritual rank, lives meagerly, and supports himself from a small vineyard and a few sheep.

He spent his entire life like this, and only after his death did the local population realize that a pious man lived near them, whose relics were glorified with incorruptibility and miracles.

It is not known when the earliest life of the saint arose. The veneration of his memory is associated with the finding of his incorruptible relics and the miracles performed under their influence. There are two written accounts about the life of the saint. They provide some details that reveal traits of the character of St. Demetrius. From an early age, he had decided to dedicate himself and his life to God. His conscience and kindness were so strong that when he inadvertently stepped on a nest with birds, he did not put on his “guilty” foot for three years, regardless of the season. Persistence in the struggle with passion and love for Christ prompted St. Demetrius to seek solitude in the already-existing rock monastery along the Rusenski Lom River valley. There, the saint continued his asceticism. After the Lord revealed to him the hour of his death, St. Demetrius left the monastery and gave up his spirit to God by lying between two stones. Subsequently, during a severe flood, the River Lom flooded the holy relics, and they were discovered by the local population much later by God's special grace.

St. Demetrius appeared to a girl suffering from an evil spirit, promising her healing if his relics were removed. The discovery of the holy remains became a celebration for Basarbovo and glorified the village among the surrounding Christians. The Wallachian ruler also learned about it, and he decided that he wanted to transfer the holy relics to his lands. After everything was prepared and the relics were solemnly received, by God's providence the will of the saint was revealed. He refused to leave his native land. The Wallachian ruler obeyed the will of God and at the indicated place, in the middle of the village of Basarbovo, erected a temple, in which the relics were glorified with many miracles. The memory of some of them has been preserved and is still passed down today. The relics of St. Demetrius are famous for many miracles, among the first of which is the cessation of the plague epidemic that tormented the city during the transfer of the holy remains.

In Bulgaria, the monastery in which the saint asceticized until his repose remained - the second monastery along the Lom River after the city of Ruse. It is

assumed that its origin is rooted in the golden period for rock monasticism in the Polom region - in the 13th - 14th centuries.

